

Coevern - iezerkoekenoproer 1770

Het stadtien lik rustig, het volk zit te wachten
De onrust lig loerend achter de muur
De onvrede gruit over 't bestuur
en binnen de wallen hoest duistere machten

Het hart van het volk klopt in aolde gebroeken
Een „Zaolig nijjaor” is goed veur de meins
Veur elk ien is „God loont 't U” een weins
Straatlopers dielt met in de zeupies en koeken

Daorum het verbod van de weledele heren
„De kerkeraad weug, 't gebroek is te licht
oudt en te slegt”. Zie zint er veur zwicht
Verdarf veur de meins, de drank môt men weren

Het volk luustert naor de stem van de vaodern
Waor nog de geesten zweeft over 't laand
van heur begraven under het zaand
komp het verzuuk, op het kerkhof vergaodern

De regenten wordt bang, holdt het volk tegen
Toch op een dag vlamt het smeulende vuur
Achter de ramen zôt het bestuur
hoe meinsen tehoop loopt oet steggen en wegen

Men eist weer de rechten op aolde gebroeken
Gebalde voesten drukt starker de haot
De heren geeft toe, bang veur het kwaod
en 't volk schenkt weer heur drank en bakt iezerkoeken

Het aolde gebroek draagt de klank van 't verleden
De weins van de meisen „een zaolig nijjaor”,
en aait staot er zeupies en jaurskoeken klaar
Coevern is rustig, het volk weer tevreden

Janny Alberts-Hofman

